

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

גם בעניין הקטינים:

א' יליד (בן כ 5 שנים)
ב' יליד (בן כ 4.5 שנים)
ג' יליד (בן כשנתיים)

התובעת:

פלונית
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קניר ואח'

נגד

הנתבע:

אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד איתן ארז ואח'

פסק דין

א' – העובדות הצריכות לעניין:

- 1
- 2
- 3 1. התובעת והנתבע (להלן: האישה, האישה, הצדדים - בהתאמה), הם בני זוג, עולים מצרפת, אשר
- 4 נישאו זל"ז כדמו"י והתגרשו זמ"ז בג"פ. מנישואיהם, נולדו לבני הזוג שלושה ילדים, הם
- 5 הקטינים שבכותרת. כפי שיפורט להלן, בשנת 2015 אירע משבר ביחסי הצדדים, ומאז הוגשו
- 6 על ידי הצדדים תביעות שונות, אשר נדונו והתבררו בפניי.
- 7
- 8 2. ביום 5.1.10, עובר לעלייתם ארצה ולנישואיהם, חתמו הצדדים על הסכם ממון (להלן: הסכם
- 9 הממון). הסכם הממון קובע הפרדה רכושית בין הצדדים, למעט מה שהוסכם בין הצדדים כי
- 10 ייחשב לרכוש משותף, הכל כפי שיפורט בהמשך.
- 11
- 12 3. מנישואי הצדדים נולדו שלושה ילדים... (להלן: הילדים/הקטינים).
- 13
- 14 4. בשנת 2012, עם עלייתם לישראל, פתחו הצדדים חשבון משותף בבנק לאומי (תחילה נפתח
- 15 החשבון בסניף הבורסה ברמת גן, ומאוחר יותר הועבר לסניף הארבעה בתל אביב), ומספרו ...
- 16 (להלן: החשבון המשותף).
- 17
- 18 5. לצדדים דירת מגורים הרשומה על שמם בחלקים שווים. למען שלמות התמונה יוער כי רישום
- 19 הצדדים כבעלי זכויות בדירה הוא מיום 22.11.12.
- 20
- 21 6. משחר נישואיהם ועד היום, לא עבדה האישה מחוץ לביתה, אלא נתנה מלוא עתותיה לגידול
- 22 הילדים, לחינוכם וטיפוחם. האיש, בהיותו איש עסקים, מנהל בחברות ובעל שליטה, היה זה
- 23 שממן את כל הוצאות המשפחה ברמת חיים גבוהה מהממוצע, וכפי שיפורט להלן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 בסמוך לסוף חודש 2/2015 ובעקבות משבר שפקד את יחסי הצדדים, עזב האיש את דירת
2 המגורים. מספר ימים לאחר מכן, ביום 4.3.15, הגישה האישה את התביעה למזונות אישה
3 ולמזונות ילדים, וביום 12.3.15 הגישה תביעה נוספת שעניינה סעד הצהרתי בעניין זכויותיה
4 ברכוש המשותף.
5
6 8. אף האיש הגיש תביעות כנגד האשה; כך ביום 7.5.15 הגיש האיש את התביעה להשבת כספים
7 לחשבון הבנק המשותף, וכך ביום 18.6.15 הוגשה תביעתו למתן פסק דין הצהרתי בעניין דירת
8 הצדדים.
9
10 9. ביום 4.4.16 התגרשו הצדדים זמ"ז בג"פ בבית הדין הרבני האזורי בתל אביב.
11
12 **ב' – ההליכים שבפני:**
13
14 10. פסק דין זה ניתן בארבע תובענות ואלו הן:
15
16 תמ"ש 10521-03-15 - תביעה למזונות אישה וילדים (להלן: תביעת המזונות).
17
18 תמ"ש 28374-03-15 - תביעה בעניין רכוש שהגישה האשה כנגד האיש ובה התבקש סעד
19 הצהרתי לזכויות האשה ברכוש הצדדים, שלא הוחרג בהסכם הממון (להלן: תביעת האישה).
20
21 תמ"ש 12642-05-15 - תביעה שהגיש האיש כנגד האישה, להשבת סך של 223,888 ₪, שלטענתו
22 נלקחו על ידי האשה שלא כדין (להלן: תביעה להשבת כספים).
23
24 תמ"ש 39708-06-15 - תביעה לסעד הצהרתי שהגיש האיש כנגד האשה ובה התבקש בית
25 המשפט לקבוע כי האיש הוא הבעלים הבלעדי של מלוא הזכויות בדירה שברחוב... (להלן:
26 הדירה/דירת המגורים), הרשומה כיום בבעלותם של האישה והאישה בחלקים שונים (להלן:
27 תביעת האיש בעניין דירת המגורים).
28
29 11. עוד ובנוסף אזכיר כי התבררה בפני תביעה נוספת, היא תביעת האישה למשמורת על הילדים
30 (תמ"ש 10579-03-15). בתביעה זו ניתן על ידי פסק דין ביום 17.7.16 (להלן: פסק הדין
31 למשמורת), ובמסגרתו קבעתי כי המשמורת על הילדים תהא לאישה, וכי הסדרי השהייה של
32 הילדים עם האיש יהיו כדלקמן:
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

1 בימים שני ורביעי ישירות ממוסדות החינוך עד למחרת היום למוסדות החינוך. בנוסף, בכל
2 סופ"ש לסירוגין, מיום שישי ישירות ממוסדות החינוך עד ליום ראשון, ישירות למוסדות
3 החינוך. עוד ובנוסף, יקבל האיש את הילדים למחצית חופשות וחגי ישראל (ר' ס' 30 לפסק
4 הדין).

5

6 12. מאחר וכל ניסיונות בית המשפט להביא את הצדדים לכדי הסדר, בתביעות העומדות כעת
7 להכרעה, לא עלו יפה, לא נותר אלא ליתן פסק דין זה.

8

9

ג' – טענות הצדדים ודיון בתביעות שבכותרת:

10

11

ג'1- תביעת המזונות:

12

13

13. להלן עיקר טענות האישה:

14

15 א. החל מנישואי הצדדים בשנת 2010 ועד היום, לא עבדה האישה מחוץ לביתה, אלא טיפלה
16 בילדיהם הקטינים של הצדדים בעוד שהאיש "... איש עסקים המנהל עסקים חובקי עולם,
17 איש עתיר נכסים ולבעלותו זכויות נכסים וכספים, בסכומים בשווי של עשרות מליוני ₪,
18 העומדים לרשותו ולבעלותו" (ר' ס' 8 לכתב התביעה).

19

20 ב. במהלך החיים המשותפים, שולמו מלוא הוצאות המשפחה על ידי האיש והמשפחה חיה
21 ברמת חיים גבוהה, תוך קבלת עזרה במשק הבית מדי יום, באמצעות העסקת שתי מטפלות.
22 מאחר והאיש עזב את דירת המגורים, את האישה והילדים ללא כל התראה מוקדמת, כשהם
23 תלויים בו מבחינה כלכלית באופן מוחלט, יש להטיל עליו את מלוא החיוב בגין הוצאותיהם
24 ובהתאם לדרך שבה חיו הצדדים בטרם המשבר בין בני הזוג.

25

26 ג. יש לחייב את האיש בדמי מזונות הילדים בסך של 21,000 ₪ לחודש ובתוספת של הוצאות
27 חינוך, הוצאות רפואיות, דמי טיפול בסך של 7,000 ₪ לחודש, הוצאות בגין מטפלות ועוזרת
28 הבית. כן עתרה האישה לחיוב האיש בסך של 8,000 דולר לחודש עבור מדור, ככל שהאישה
29 והילדים ייאלצו לעזוב את דירת המגורים.

30

31

32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

בסיכומיה, העמידה האישה את סכום מזונות הילדים על סך של 45,000 ₪ לחודש (15,000 ₪ לכל ילד), "בתשלום חודשי קבוע, גלובלי, שיכסה את כל רכיבי המזונות בחלקם של הילדים (לרבות מזון, מדור, כלכלה, ביגוד, חינוך ולמעט בריאות)...". (ר' ס' 92 לסיכומי האישה), ולהפחתת הסכום במחצית בתקופת השירות הצבאי של הילדים. עוד עתרה האישה לחייב את האיש במלוא ההוצאות הרפואיות של הילדים.

ד. יש לחייב את האיש במזונות אשה בסך של 55,000 ₪ לחודש למשך 12 שנים (מזונות שיקומיים בסך של כ-8 מיליון ₪). בסיכומיה העמידה האישה את הסכום על 700,000 ₪ כתשלום חד פעמי.

14. להלן עיקר טענות האיש:

א. האיש משתכר סך של כ-10,000 ₪ נטו, ממשכורת חודשית אשר הופקדה לחשבון הבנק המשותף. נוסף על הכנסה זו קיימת לאיש הכנסה נוספת בסך של 4,000 יורו לחודש מעבודתו בחברה זרה.

ב. אין כל קשר בין נכסיו של האיש לבין סכום המזונות שעליו לשלם לטובת הילדים, מה עוד שהסכומים שנתבעו על ידי האישה נתבעו בהגזמה ובהפרזה ביחס לרמת החיים שבה נהגו הצדדים בטרם פרידתם.

ג. האישה צעירה, משכילה ובעלת כושר השתכרות ואין כל סיבה שלא תצא לעבוד מחוץ לבית ותכלכל עצמה, כל שכן מאחר והצדדים מעסיקים מטפלות.

ד. האיש מוכן לשאת במזונות הילדים בסך של 2,000 ₪ לחודש, עבור כל ילד, ובסך הכל בסך של 6,000 ₪. עוד מכיר האיש בחובתו לשאת בסך של 80% מדמי שכירות בדירה שבה יתגוררו הצדדים בשכירות, ובסכום שלא יעלה על 8,000 ₪ לדמי השכירות בסך הכל.

דין:

15. אין חולק כי הצדדים יהודים, נישאו כדמו"י וכי הדין החל בעניין תביעת מזונות האישה ומזונות הילדים, הוא הדין האישי, בהתאם לאמור בסעיפים 2(א) ו-3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט – 1959.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

16. בהתאם לפסק הדין במשמורת, המשמורת על הילדים בידי האישה. עוד נקבעו הסדרי שהייה בין האיש והילדים, כך שהאיש מקבלם בימים שני ורביעי ישירות ממוסדות החינוך ומשיבם למחרת היום למוסדות החינוך. בנוסף, מקבל האיש את הילדים בכל סופ"ש לסירוגין, מיום שישי ישירות ממוסדות החינוך עד ליום ראשון, ישירות למוסדות החינוך. עוד ובנוסף, מקבל האיש את הילדים למחצית חופשות וחגי ישראל.
17. לאישה אין כל הכנסה, בשלב זה, מאחר והיא אינה עובדת.
18. האיש טען כי הכנסתו החודשית עומדת על סך של 10,000 ₪ ובצירוף 4,000 יורו שמקבל מדי חודש מידי חברה זרה (ר' ס' 23-24 לכתב ההגנה). בתצהיר האיש מיום 27.9.15 נאמר על ידו כי הכנסתו החודשית הופחתה מאז תחילת ההליכים, כך שמשכורתו החודשית עומדת על סך של 5,700 ₪ ותו לא (ר' ס' 31-32 לתצהיר מיום 27.9.15).
19. עוד טען האיש בכתב ההגנה כי: **"אין כל רלבנטיות לנכסים של הבעל לשיעור המזונות שיש לפסוק לטובת הילדים"** (ר' ס' 25 לכתב ההגנה). אמירה זו, בכל הכבוד, אינה מתיישבת עם הדין החל (ר' בהמשך) ואף אינה מתיישבת עם דברים שנאמרו על ידי האיש בחקירתו הנגדית (בעניין היעדר המצאת פרטים ומסמכים בדבר יכולותיו הכספיות), ולפיה: **"החלטתי לא להראות את דפי הבנק שלי. מה שחשוב, מאחר ויש לנו הסכם ממון, החשיבות היחידה היא להראות את הנכסים שלי, זה לבדיקה אם אני מסוגל לשלם את מה שדרשו ממני עבור אשתי והילדים וההוצאות האישיות שלי לא קשורות לאם אני מסוגל או לא מסוגל לשלם מה שביהמ"ש יחליט"** (עמ' 60 לפרוטוקול, ש' 5-2).
20. עוד ובנוסף יש לציין כי האיש, **מתוך בחירה, לא צרף הרצאת פרטים** לכתב ההגנה בתביעת המזונות. תקנה 264(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, מורה כי: **"בעל דין שלא מסר פרט בהרצאת הפרטים והפרט הוא בתחום ידיעתו האישית, יראוהו כמי שמודה בפרט שמסר בעל הדין שכנגד בענין הנדון, ולענין זה לא די בהכחשה סתמית"**.
21. בהרצאת הפרטים, על בעל הדין לפרוש בפני בית המשפט את העובדות והנתונים אשר על בסיסם ניתן לקבוע מהי הכנסתו ורכושו. התקנה מעניקה מדרג סנקציות אשר ניתן להפעיל כנגד מי שאינו ממלא אחר החובה הקבועה בה ואינו מוסר פרט בהרצאת הפרטים. עוד נקבע בפסיקה כי בעל דין שלא מסר פרט בהרצאת הפרטים והפרט הוא בתחום ידיעתו האישית, יראוהו כמי שמודה בפרט שמסר בעל הדין שכנגד בפרט הנכון (ר' ע"מ (ירושלים) 470/03 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 18.11.05), סעיפים 31-33 לפסק הדין).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

22. אין די במסירת הפרטים כלאחר יד, אלא על בעל הדין להידרש לכל פרט ופרט בכובד ראש,
ברצינות והחשוב מכל – באמת ובאמינות. בעל דין אשר איננו מצהיר אמת על פרט כלשהו,
לרבות על הכנסותיו, נוטל סיכון כי הצהרתו זו – בין שאיננה קיימת ובין שקיימת בחסר –
תוכרז כהצהרה כוזבת וכפועל יוצא של דחיית הצהרתו זו, רשאי בית המשפט לקבל את הצהרת
בעל הדין שכנגד ולראותה כאילו הוכחה.
23. אם וככל שבעל דין לא הקפיד להצהיר אמת, הרי שאין זה מתפקידו של בית המשפט לחקור
ולברר עד דק מהי אכן הכנסתו האמיתית של אותו בעל דין. לכל בעל דין ניתנת הזדמנות שווה
להצהיר על אודות הכנסותיו, ומשבוחר בעל הדין שלא לפעול בהתאם להזדמנות זו, הרי שאין
לו להלין אלא על עצמו בלבד (השווה: דברי כב' השופט שי' שוחט בתמ"ש (ת"א) 3883/00 רזניק
נ' רזניק (פורסם בנבו, 20.8.03)).
24. האיש הוא איש עסקים, עתיר ממון, נכסים, חשבונות בנק במדינות שונות והכנסות ממקורות
שונים. לעניין זה אין לי אלא להפנות להצהרות האיש בתצהירו מיום 22.2.16 (להלן: התצהיר)
ולפיו:
- א. האיש הוא בעלים של 95.5% ממניות בחברת ... בע"מ, אשר מחזיקה בנכסים אשר
שוויים, ברוטו, הוערך על ידי האיש בסך של 53 מיליון ₪ (ר' ס' 1(ב) וס' 1(ד) לתצהיר);
- ב. האיש הוא בעלים של 100% ממניות בחברת ... בע"מ;
- ג. לאיש חשבון בבנק ... ובו יתרה בסך של כ-6 מיליון ₪ (ר' ס' 2 לתצהיר);
- ד. לאיש חשבון בבנק ... ובו יתרה בסך של 1.5 מיליון ₪ נכון למועד עריכת התצהיר (ר' ס'
2(א) לתצהיר);
- ה. לאיש חשבון בבנק ... ובו יתרה בסך של כ-40,000 ₪ נכון למועד עריכת התצהיר (ר' ס'
2(ב) לתצהיר);
- ו. לאיש שתי מכוניות בבעלותו אשר שוויין הוערך על ידו בסך של כ-230,000 ₪ (ר' ס' 3(א)
לתצהיר);
- ז. לאיש עסק של מעבדות ... באירופה, אשר נכון לשנת 2014 הניבו רווח של כ-1.8 מיליון
אירו (ר' ס' 4(א) לתצהיר);
- ח. האיש משך דיבידנד בחודש יוני 2015, בסך של 800,000 אירו בצרפת (ר' ס' 4(ב) לתצהיר);
ר' עדות האיש, וחקירת האיש בעמ' 42 לפרוטוקול, ש' 26-21);
- ט. לאיש ארבע דירות בפריז אשר שוויין הוערך על ידו בסך של 500,000 אירו (ר' ס' 4(ו)
לתצהיר);

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 28. למען הסר ספק, אין בכוונתי, חלילה, "להעניש" את האיש ולקבוע כי זה משתכר מעבר למה
2 שאכן משתכר, רק משום שלא הצהיר אמת, אלא הערכתי את הכנסתו של האיש כפי שזו עלתה
3 בפניי ממכלול הראיות שהוצגו בפניי ואף מעדותו של האיש (ר' ס' 24 לעיל).
- 4
5 29. באשר להכנסתה של האישה – האישה טענה כי הצדדים הכירו בעת שזו הייתה סטודנטית
6 בשנה השנייה ללימודי התואר הראשון במנהל עסקים וכי משחר נישואיהם בשנת 2010 בצרפת
7 ועד היום (עת הצדדים מתגוררים בישראל) אין היא עובדת, וזאת בין היתר, מאחר ובמשך
8 כשלוש שנים, נולדו להם שלושה ילדים.
- 9
10 30. לאישה השכלה גבוהה במנהל עסקים ממוסד לימודים יוקרתי בצרפת והיא אף דוברת 4 שפות,
11 אולם בשלב זה איננה עובדת ואין כל צפי למועד שבו היא עשויה להצטרף למעגל העבודה
12 בישראל, אשר זר לה מכל וכל, ואין לאישה הכנסות ישירות, מסוג כלשהו. אף האיש לא הכחיש
13 את טענתה של האישה בדבר תלות כלכלית מוחלטת בו (ר' ס' 30 לכתב ההגנה בתביעת
14 המזונות).
- 15
16 31. כך או כך, ולאור האמור לעיל, בכוונתי להעריך את השתכרותה ו/או את יכולת השתכרותה של
17 האישה בסך של 7,000 ₪ לחודש. יחד עם זאת ומאחר והפערים בהשתכרות, בפועל או בכוח,
18 בין הצדדים הם כאלו שהאיש משתכר כ- פי 140 יותר מיכולתה של האישה, ובהתחשב עם הדין
19 האישי החל על הצדדים, הרי שסבורני כי אין מקום לחייב את האישה בגין הוצאות הילדים
20 מדין צדקה וכי מלוא החיובים בגין צרכי הילדים והוצאותיהם יחולו על האיש.
- 21
22 32. להלן הפירוט אשר הציגה האישה לעניין צרכי הילדים למזונותיהם:
23
24 א. סך של 13,000 ₪ בעבור מדור הילדים המהווה 80% בחלקם של הילדים, ככל שהאישה
25 והילדים יאלצו לעזוב את דירת המגורים (ס' 45 (1) לתצהיר הנ"ל).
- 26
27 ב. סך של 16,086 ₪ בעבור הוצאות אחזקת המדור אשר פורטו בסעיפים 45 (2) - 45 (12)
28 לתצהיר הנ"ל (ארנונה בסך של 2,150 ₪ לחודש נכון לחודשים מאי-יוני 2015 נספח ז'; מים בסך של 622
29 ₪ לחודש נכון לחודש 1/15, בנספח ח'; חשמל בסך של 800 ₪ לחודש לחודשים 3-4/15, בנספח ט'; טלפון
30 ואינטרנט בסך של 260 ₪ לחודש אפריל 15, בנספח י'; גז בסך של 250 ₪ לחודש נכון לחודש 4-5/15, בנספח
31 יא'; ועד בית בסך של 900 ₪ לחודש, נספח יא'; כבלים בסך של 270 ₪ לחודש, בנספח ו'; ביטוח דירה בסך
32 של 853 ₪ לחודש, בהתאם להצעות מחיר שהובאו על ידי האישה בנספח יג'; עוזרת בית בסך של 5,650 ₪
33 לחודש יוני 2015, ו-7,320 ₪ לחודש יולי 2015, בהתאם להצהרות העוזרת בנספח יד'; תיקונים בסך של 1,500
34 ₪ לחודשים 6-7/15 בנספח טו'; שונות בסך של 2,000 ₪ לחודש, בנספח טז/1).
- 35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 ג. מטפלות ועוזרות (ר' חקירת האיש בעמ' 5 לפרוטוקול, ש' 8-1), אשר שכרן עומד על 21,000
2 ₪ לחודש.
3
- 4 ד. עוד הוסיפה האישה ופירטה את יתר הוצאותיה ואת הוצאות הילדים, בהתאם לצרכיהם
5 ובהתחשב ברמת החיים שבה חיו בטרם המשבר ביחסי הצדדים (מזונות כלכלה בסך של
6 8,100 ₪ לחודש; מוצרי פארם בסך של 3,500 ₪ לחודש; ביגוד והנעלה בסך של 4,800 ₪
7 לחודש; אחזקת רכב וניידות בסך של 4,000 ₪ לחודש; תרבות בסך של 2,000 ₪ לחודש;
8 מסעדות ובילויים בסך של 3,500 ₪ לחודש; חופשות בארץ בסך של 1,500 ₪ לחודש; מנוי
9 לקאנטרי בסך של 740 ₪ לחודש; נסיעות לחו"ל בסך של 1,666 ₪ לחודש; עיתונים וספרות
10 בסך של 500 ₪ לחודש; פלאפונים בסך של 210 ₪; ניקוי יבש בסך של 500 ₪ בחודש;
11 הוצאות ביטוח משלים לקופת החולים, ביטוח רפואי פרטי וטיפולים אחרים בסך של 240
12 ₪ לחודש (האישה צירפה קבלות לדוגמא בנספחים טז-כד, כו לתצהיר מיום 24.8.15).
13
- 14 ה. באשר להוצאות הישירות של הילדים, פירטה האישה את הוצאות כל אחד מן הילדים, נכון
15 להיום, אך טענה כי סכומים אלו עשויים להשתנות בהתאם לצרכים המשתנים של כל אחד
16 מן הילדים. וכך פירטה האישה בתצהירה מיום 24.8.15, לעניין הוצאות חודשיות של
17 הילדים בגין חינוך (סך של 5,200 ₪ לחודש עבור שני ילדים), חוגים (סך של 529 ₪ עבור שני
18 ילדים), מטפלות (סך של 11,000 ₪ עבור 2 מטפלות), מספרה (בסך של 180 ₪ לשלושת
19 הילדים), מתנות וצעצועים (בסך של 3,600 ₪ לשלושת הילדים), וצירפה בעבורם
20 אסמכתאות בנספחים כט – לב לתצהיר מיום 24.8.15. ובסך הכל, בגין רכיב זה עתרה
21 האישה לחיוב האיש בסך של 26,000 ₪: 8,728 ₪ בחלקו של הבן נתן; 8,519 ₪ בחלקו של הבן
22 לירון ו-8,779 ₪ בחלקו של הבן אלי.
23
- 24 33. לאור כל האמור טענה האישה כי יש לחייב את האיש באחזקת המדור בסך של 16,086 ₪, ובסך
25 של 31,256 ₪ להוצאות השוטפות עבור הילדים ובתוספת סך של 26,000 ₪ להוצאות ישירות
26 של כל אחד מן הילדים: סך הכל מדובר בסך של 73,342 ₪, לא כולל מדור, הוצאות רפואיות
27 חריגות והוצאות חינוך נפרדות.
28
- 29 34. כאמור לעיל, האישה, בהגנותה, עתרה בסיכומיה להפחתת הסכום המבוקש על ידה כמזונות
30 הילדים לסך גלובלי של 45,000 ₪ לחודש, כולל מדור, ובתוספת מלוא ההוצאות הרפואיות עבור
31 הקטינים.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 באשר לטענת האישה בדבר ההוצאות החודשיות שנועדו לטובת המשפחה כולה, טען האיש כי
2 מהחשבון המשותף בוצעו גם בעבור הוצאותיו האישיות שנועדו לצורך עבודתו כגון לרכישת
3 עבור כרטיסי טיסה, וכי מהחשבון המשותף בוצעו העברות כספים בעניינים עסקיים כגון
4 תשלום עבור זיכיון מסעדה והוצאות עסקיות אחרות (ר' ס' 37-40 לתצהיר האיש מיום
5 27.9.15). לפיכך בניכוי ההוצאות העסקיות שבוצעו מהכספים שבחשבון המשותף הרי שהסכום
6 שהוציאו הצדדים מדי חודש עבור הוצאותיהם השוטפות נמוך בהרבה מהנטען.
7
8 באשר למטפלות טען האיש כי בהתחשב בגילאים של הילדים, אשר שניים מהם מתחנכים
9 במסגרת חינוכית עד השעה 16:00 מדי יום, הרי שאין צורך בהעסקת 3 מטפלות לצורך טיפול
10 בילד אחד בלבד, ובו בזמן שהאם עצמה אינה עובדת (ר' ס' 43 לתצהיר האיש מיום 27.9.15).
11
12 עוד טען האיש כי הסכומים הנטענים, נטענו בהפרזה והגזמה, כך למשל ביחס להוצאות עוזרת
13 בית בסך של 6,500 ₪ לחודש, מוצרי בית מרקחת בסך של 3,500 ₪ לחודש והוצאות טיסה
14 לחו"ל בסך של 40,000 ₪ לשנה (ר' ס' 45 לתצהיר האיש מיום 27.9.15).
15
16 באשר לחוגים עתר האיש לחייבו בשני חוגים לכל ילד, אשר ישולמו בחלקים שווים על ידי שני
17 ההורים (ס' 48 לתצהיר מיום 27.9.15).
18
19 האיש עתר לחייב אותו במזונות "בגדר הסביר והמקובל..." (ס' 47 לתצהירו מיום 27.9.15),
20 ובין היתר מאחר ורק לאחר הפרידה בין הצדדים "החלה [האישה] למשוך כספים
21 מהחשבונות בסכומים אסטרונומיים וללא כל סיבה ובלי כל גבול, ככל הנראה במטרה
22 "לבסס" את סכום התובענה שלה עבור מזונות" (שם, ס' 52).
23
24 מחקירת האישה ביחס לצרכים המפורטים לעיל עולה כי חלק מן הרכיבים שנתבעו, מפרטים
25 את הצרכים של האישה והילדים כמקשה אחת (ר' למשל חקירת האישה בעמ' 33 לפרוטוקול,
26 ש' 7-8).
27
28 אמנם, בידיעתו השיפוטית ואף האישית של בית המשפט כי ניתן לחייב בהוצאות מינימום כפי
29 שנקבעו בפסיקה מנחה, אף בלא דרישה לראיות מפורטות (ר' בר"ע 1895/02 ב' י' נ' ב' נ'
30 פורסם בנבו, 20.1.03)). בהמשך לכך, אף בידיעה שיפוטית כי משפחה החיה ברמת חיים
31 כמשפחה דגן, אינה מסתפקת בסכומים מינימום ואף לא בסכומים המתקרבים לכך.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 בהתאם לדין, אין לילדים זכות שיש לאימם בבחינת "עולה עמו ואינה יורדת עמו", ויחד עם
2 זאת, אין לומר ואין לקבל מצב בו כאשר משפחה חיה טרם פרוץ סכסוך ברמת חיים גבוהה
3 ביותר, יבקש מי שיבקש לפסוק עבורם 'סכומי מינימום', או סכומים שקרובים לכך.
4
5 אין המדובר בדרישה לפסיקת דמי מזונות שעלולה לפגום ברמת חייו של החייב, ואף אם
6 תתקבל עתירתה המלאה של האישה לעניין מזונות הקטינים, הרי שמדובר בסכום המהווה
7 אחוזים ספורים מהכנסתו החודשית המוערכת של האב, ולכן אני בספק רב מאד, האם החיוב
8 אשר נוטל על האב, ישפיע על איתנותו הכלכלית או על רמת חייו.
9
10 יחד עם זאת, אין משמעות הדבר כי לעושרו של האיש יינתן משקל מכריע ללא הלימה וללא
11 זיקה להוצאות הילדים. במקרה דנן, עלה בידי האישה להצביע על רמת הוצאות הקרובה לזו
12 שנטענה על ידה בסיכומיה ולמצער, האב לא הוכיח אחרת ולא הביא ראיה לסתור.
13
14 כך לדוגמא, מתוך החומר שהוגש בפני עולה כי הוצאות הילדים מגיעות לכדי כ- 73,000 ₪,
15 והאב לא הביא ראיות לסתור את הסכומים הנטענים למעט טענותיו שלעיל ולמעט הדברים
16 האמורים בחקירת האישה. אולם סבורני כי חלק מן הסכומים נתבעו מתוך הערכה גסה, ואף
17 תוך חזרה על חלק מן הרכיבים וכאשר חלק מן הרכיבים שנתבעו הם בעבור צורכי האישה
18 ואינם משקפים את צורכי הילדים.
19
20 כאמור לעיל, האישה הפחיתה בסיכומיה את הסכום הדרוש למזונות הילדים לסך של 45,000
21 ₪, אשר כולל את כל הוצאותיהם למעט בריאות, כך שמצאתי לנכון לחייב את האיש בתשלום
22 מזונות הילדים בסך כולל של 30,000 ₪ לחודש עבור שלושת הילדים. סכום זה מתיישב עם
23 הצרכים האמיתיים של הילדים, עובר לסכסוך שפרץ בין ההורים ובהתחשב ביכולתו הכלכלית
24 של האיש.
25
26 בפוסקי סכום זה, הכללתי את מלוא הרכיבים אשר נתבעו בכתב התביעה, למעט הוצאות
27 רפואיות אותן בכוונתי לפסוק בנפרד ועוד שמתני לנגד עיני את העובדה כי הוצאות של שלושה
28 ילדים קטנים אינם כהוצאות של שלושה נערים בגיל התבגרות. ייתכן כי מעת לעת, ולפי
29 הנסיבות, יצטרכו הילדים סכומים מוגברים או מופחתים, הכל לפי ניסיון החיים. לפיכך, לא
30 ניכר בעיני כי יש לקבוע סכומים הנובעים מרכיבים קשיחים כאלה ואחרים, שכן מטבע הדברים
31 אלו פושטים צורה ולובשים צורות אחרות עם הזמן.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 פסיקת דמי המזונות דלעיל, ייתכן שבחודש מסוים תכסה את הוצאות הילדים וייתכן כי בחודש
2 אחר לא תכסה את הוצאותיהם, ואולם נחה דעתי כי פסיקת הסכום דלעיל, בחישוב תקופתי
3 ארוך, יש בו לכלכל את הילדים בכבוד ולאפשר להם רווחה.
4
- 5 46. באשר להוצאות הרפואיות של הילדים, ומאחר ואלו נכללות בצרכים ההכרחיים של הילדים
6 הרי שחיובם יחול אף הוא על האיש, וזאת בהתאם לדרישת האישה ועל יסוד קבלות שיוצגו
7 לדרישת האב. יובהר כי בכל עניין רפואי אשר אין בו הסכמה בין ההורים יכריע בינם הגורם
8 הרפואי הרלוונטי (רופא משפחה, רופא שיניים וכיוצ"ב). למרות האמור לעיל, מצאתי לחלק
9 הוצאות אלו כך שהאיש יישא ב 80% מההוצאה ואילו האישה תישא ב 20% מההוצאה.
10
- 11 47. אשר למזונות האישה - ביום 4.4.16 התגרשו הצדדים זמ"ז בבית הדין הרבני, וזאת לאחר כ- 6
12 שנות נישואין ובחלוף שנה מפרוץ המשבר בין בני הזוג. על פי הדין האישי החל על הצדדים,
13 חובת הבעל לזון את האישה חלה כל עוד האישה נשואה, וזאת לפי מעמדה ולפי כבודה. במסגרת
14 זו חייב הבעל לספק לאשתו את כל מחסורה ואת כל צרכיה בהתאם לרמת החיים לה הורגלה
15 (ע"א 560/82 פלונית נ' פלוני, פורסם בנבו, 19.9.84; ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס (פורסם בנבו,
16 1.4.84)). אולם, החיוב במזונות אשר נובע מהנישואין תקף, בדרך כלל, עד למתן פסק דין
17 המחייב את הצדדים להתגרש (ע"א 592/83 פורר נ' פורר, (פורסם בנבו, 19.9.84)).
18
- 19 48. האישה פירטה כי דרוש לה סך של 6,500 ₪ מדי חודש עבור ביגוד והנעלה וטענה זו לא נסתרה
20 בחקירת האישה; סך של 1,500 ₪ לחודש עבור חופשות ומלונות בארץ; פלאפון בסך של 400 ₪
21 לחודש; הוצאות בריאות בסך של כ-240 ₪ לחודש; תכשיטים בסך של 1,000 ₪ לחודש;
22 קוסמטיקה וטיפוח בסך של 2,000 ₪ לחודש (ר' ס' 46 לתצהיר האישה מיום 24.8.15). בהתאם
23 לפירוט שהציגה האישה הסכומים הדרושים לה מדי חודש עולים כדי 11,640 ₪ ובתוספת
24 הוצאות כלליות עבורה ועבור הילדים שלגביהן לא פורטו הסכומים הדרושים לילדים לעומת
25 האישה.
26
- 27 49. אמנם הפירוט שהציגה האישה אינו עולה בקנה אחד עם הסכום שאליו עתרה לחייב את האיש,
28 אולם האישה עתרה בסיכומיה להפחית את הסכום המבוקש על ידה לתשלום חד פעמי של
29 700,000 ₪, אשר בפריסה ל-12 שנים מהווה סך של 4,861 ₪ לחודש.
30
- 31 50. האיש סבור כי אין לחייבו בגין מזונות אישה, וזאת בין היתר לנוכח כישוריה של האישה,
32 שפורטו לעיל. עוד הוסיף האיש כי מאחר ושניים מבין הילדים שוהים במסגרות חינוכיות עד
33 השעה 16:00 מדי יום שאין מניעה שהאישה תצא לעבוד ותכלכל את עצמה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 כן חזר האיש על טענותיו ביחס לתביעת מזונות הילדים גם ביחס לאישה ולפיו, מדובר
2 בסכומים מופרזים שהוצאו על ידי האישה במטרה לבסס את תביעתה ואין בינם לבין המציאות
3 שהייתה קיימת בין הצדדים, שום דבר.
4
- 5 51. חרף הוראות הדין האישי, ובמקביל אליו ולאור פסק הדין שניתן לאחרונה על ידי בית המשפט
6 העליון בבע"מ 3151/14 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 5.11.15), הרי שניתן לפסוק לאישה
7 מזונות מן הדין האזרחי, אף במקביל למזונות מן הדין הדתי וזאת על מנת לאפשר לאישה
8 להתאושש. בפסק דין זה נקבע כי השיקולים אותם יש לשקול במסגרת פסיקת מזונות
9 שיקומיים, הם בין היתר: יכולותיה לצאת ולעבוד מחוץ לביתה, משך הנישואין והרכוש שנתר
10 בידה בתום הנישואין.
11
- 12 53. כך או כך, אין חולק כי ממועד הגשת תביעת המזונות (5.3.15) ועד למועד סידור הגט (4.4.16),
13 הייתה לאשה זכאות למזונותיה מאת האיש. בשים לב לפירוט הוצאותיה וצרכיה דלעיל, ובשים
14 לב ליכולותיו של האיש, מצאתי לנכון לפסוק עבודה בעבור תקופה זו סך של 10,000 ₪ לחודש,
15 אשר נפרשים בתקופה של 13 חודשים.
16
- 17 54. באשר לפסיקת מזונות שיקומיים, לאחר ששקלתי בדבר ולאחר שנתתי דעתי גם לתוצאת פסק
18 דין זה ביחס לרכוש הצדדים, לא מצאתי להוסיף ולחייב את האיש בסכומים נוספים. למען
19 הסר ספק, אם וככל שהייתי מגיע למסקנה כי לאשה אין חלק ונחלה ברכוש הצדדים (בדירה
20 או בחשבון המשותף), כלל לא מן הנמנע כי הייתי מוצא לנכון לפסוק עבודה גם דמי מזונות
21 שיקומיים לתקופה נוספת לאחר גירושי הצדדים.
22
- 23 **ג'2- תביעת האישה בעניין הרכוש שאינו מוחרג מכח הסכם הממון:**
24
- 25 55. כבר בפתח הדברים ובכל הכבוד, תביעתה של האישה בעניין זה לא בהירה דיה.
26 האישה מפרטת השתלשלות עניינים, לרבות בעניינים שאינם צריכים לתובענה. בהמשך לזאת,
27 עותרת האישה בסעיף עתירותיה ליתן פסק דין הצהרתי המצהיר על זכויותיה ברכוש המשותף
28 שאינו מוחרג מכח ההסכם.
29
- 30 56. עם כל הכבוד וההערכה, אין בכתב התביעה ואף לא מצאתי במסגרת ההליך שהתברר בפני,
31 ראיות לזכויות נוספות המוחרגות מהוראות הסכם הממון, שעלי לפסוק לאשה את חלקה בהן.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 57. אמת הדבר כי הצדדים דנו ארוכות בעצם זכאותה או אי זכאותה של האישה לכספים שבחשבון
2 המשותף, אולם ראיות – בין לזכויות אחרות שאינן רשומות ע"ש הצדדים במשותף ובין
3 שרשומות ע"ש האיש בלבד והן מוחרגות מההסכם – לא הובאו.
4
- 5 58. יוער כי בסיכומיה עתרה האישה לפסוק עבורה סך של 7.5 מיליון ₪, אשר לטענתה מהווה את
6 חלקה בכספים שבחשבון המשותף. עניין זה לא נתבע, מה גם שנשמעו טענות הדדיות למשיכות
7 כספים כאלה ואחרות מהחשבון המשותף, ולכן כל צד הסבור כי משנהו נטל שלא כדין כספים
8 מהחשבון המשותף, יתכבד ויגיש תביעה כספית מתאימה.
9
- 10 59. אשר על כן, תביעתה של האשה, בנוסחה זה, נדחית. למען הסר ספק, אין בדחיית התביעה כדי
11 ליצור מעשה בית דין ביחס לכל תביעה כספית אחרת שתוגש, ככל שתוגש, כאמור לעיל.
12
- 13 **ג'3- התביעה האיש להשבת הכספים:**
- 14
- 15 60. להלן עיקר טענות האיש:
- 16
- 17 א. לאחר עזיבת האיש את דירת המגורים "החלה הנתבעת להוציא מחשבון המשותף של
18 הצדדים סכומי כסף רבים ומוגזמים, בשיעורים מופרכים וללא כל קשר לצורכי המשפחה"
19 (ר' ס' 13 לתביעתו), הן במזומן והן באשראי, והן מהחשבון המשותף בישראל או בחשבון
20 שבצרפת או בחשבונות פרטיים אחרים של האיש.
21
- 22 ב. על האישה להשיב לאיש את מחצית הכספים שנטלה, בסך של 223,888 ₪, וזאת בין היתר
23 מאחר ולא מדובר בניהול שוטף של החשבון או בכספים שהוצאו לטובת צורכי המשפחה,
24 ומכיוון שלאיש בעלות מלאה על הכספים בחשבון המשותף, בעוד שלאישה אין זכות
25 בכספים אלו שמקורם באיש.
26
- 27 61. להלן עיקר טענות האשה:
- 28
- 29 א. הסכומים שהוצאו על ידה מהחשבון המשותף, עד למועד סגירת החשבון על ידי התובע
30 ביום 9.4.15, נמשכו בהתאם לצורך ולרמת חיי הצדדים עובר למשבר, ובשים לב לכך
31 שלאישה ולילדים לא נותר כל מקור מחייה, זולת הכספים שהוחזקו בחשבון המשותף,
32 ואין כל מקום להורות על השבת כספים שנמשכו כאמור.
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

1 ב. טענות האיש בקשר עם הסכומים שנמשכו על ידה, נטענו באופן רפה ולא מדויק כך שיש
2 לדחות את ניסיונו של האיש לערוך התחשבות מול האישה.

דיון:

3
4
5
6 62. ראשון וראשית, מאחר ולא הוגשה כל תביעה לקבוע כי החשבון המשותף אינו כזה (בניגוד
7 לתביעה שהוגשה על ידי האיש לקבוע כי הדירה המשותפת אינה כזו), הרי שלצורך הדיון אראה
8 בחשבון המשותף, כשמו כן הוא.

9
10 63. הסכם הממון שנחתם בין הצדדים נוקט בלשון: "בני הזוג ישתתפו בהוצאות משק הבית באופן
11 יחסי להכנסותיהם ורווחיהם של כל אחד מהם, מבלי להיות נתונים לאף דין וחשבון ביניהם
12 ומבלי לדרוש קבלות אחד מהשני". כיוון שכך, הנטל להוכחת טענתו כי על האישה להשיב לו
13 כספים שהוציאה מהחשבון המשותף או מחשבונות אחרים שהייתה לה גישה אליהם, הוא על
14 כתפי האיש ואף נטל מוגבר.

15
16 64. האיש טען כי בתקופה שלאחר המשבר ביחסי הצדדים, מחודש מרץ 2015 החלה האישה לבצע
17 משיכות בסכומים משמעותיים מהחשבון המשותף וזאת בניגוד לדרך שבה חיו ונהגו הצדדים
18 עובר לסכסוך. כך לדוגמא טען האיש כי בחודש ינואר 2014 החיוב בכרטיס אשראי של האישה
19 עמד על סך של 4,300 ₪ בעוד שבחודש אפריל 2015, עמד החיוב בכרטיס האשראי של האישה
20 על סך של 69,500 ₪ (פי 16 מהתקופה שבטרם פרוץ הסכסוך).

21
22 65. עוד ובנוסף טען האיש כי בוצעו על ידי האישה, משיכות בסכומים גבוהים, מדי יום מהכספומט.
23 יצוין כי האיש עתר להשבת כספים ללא פירוט כדבעי, ומבלי שהוצגה ראיה בדבר ביצוע
24 המשיכות בפועל.

25
26 66. בחקירתה, העידה האישה כי ביום 30.4.15 (לאחר פרוץ המשבר בין הצדדים), רכשה בעבור
27 אמה כרטיס טיסה במחלקת עסקים על חשבון האיש (ר' עמ' 34 לפרוטוקול, ש' 24-22). אולם
28 האישה הסבירה כי מאז שהתחתנה עם האיש זו הייתה דרך ההתנהלות הטבעית בינם (שם, ש'
29 26-27).

30
31 67. עוד העידה האישה בחקירתה כי כל הכספים שנמשכו על ידה, לאחר עזיבת האיש את דירת
32 המגורים ואת האישה והילדים, נועדו לצורך מחייתם (ר' עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 5-2).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 כאשר נשאלה האישה לפער בין המשיכות עובר לסכסוך לבין המשיכות לאחר פרוץ הסכסוך
2 השיבה האישה כי אין לדעת מי ביצע את המשיכות הנ"ל, וכי אין כל הוכחה שהמשיכות אכן
3 בוצעו על ידה ולא על ידי האיש, כן חזרה האישה שוב ושוב כי כל מה שמשכה היה כיוון שהייתה
4 צריכה למשוך לצורך המחייה (עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 19-6). בעניין הכספים שתבע האיש מן
5 האישה, נחקר האיש כדלהלן:
6
7 "ש: **תאשר לי שתבעת [מהאישה] החזר על 37,961 ₪ שירדו ב- 2/2/15 מכרטיס האשראי**
8 **שלך וב- 2/3/15 - 33,928 ₪ שירד מכרטיס האשראי שלך?**
9 **ת: לא, לא, לא. הסכומים שביקשנו, שדרשנו, מוסברים היטב בכתב התביעה. בוודאי**
10 **שאני לא אדרוש כספים שאני הוצאת בעצמי. אם יש פה טעות, בימ"ש יתקן את**
11 **זה"..."(עמ' 44, ש' 29-26).**
12
13 69. חרף האמור לעיל, בעקבות חקירת האיש לא הוגשה כל בקשה לתיקון או שינוי כתב התביעה
14 אשר הוגש על ידו.
15
16 70. החשבון המשותף נסגר ביום 9.4.15. עובר לסגירת החשבון, ולאחר עזיבת האיש את דירת
17 המגורים המשיך האיש להפקיד בחשבון המשותף כספים. כאשר האיש נשאל מדוע המשיך
18 להפקיד כספים בחשבון זה, ואילו עתה מבקש להשיב את אותם הכספים, השיב כי עשה זאת
19 על מנת "**...לכסות על כל ההוצאות של אשתי, שלא נהיה במינוס. זה היה לפני שהיא גנבה**
20 **ממני את הנייד ושהכל התדרדר בצורה חריפה..."** (עמ' 43, ש' 21-18 לפרוטוקול הדיון). עוד
21 הוסיף האיש לאמור כי "**זה רק מראה שיומיים אחרי שהפקדתי כסף כדי שאשתי תוכל לעמוד**
22 **בהוצאות, היינו אז בקשר טוב..."** (עמ' 44 לפרוטוקול הדיון, ש' 5-4).
23
24 71. מכל המקובץ לעיל, ומאחר והתביעה להשבת מחצית מן הכספים לא הוכחה כדבעי, לא הוכחו
25 הסכומים הנטענים, לא הוכח מי מן הצדדים ביצע את המשיכות ומה היו מטרת המשיכות,
26 וחשוב מזאת, לא הוכח כי המשיכות בוצעו בניגוד להסכמות הצדדים, הריני להורות על דחיית
27 התביעה להשבת כספים לחשבון המשותף.
28
29
30
31
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

ג'4- תביעת האיש בעניין דירת המגורים:

72. להלן עיקר טענות האיש:

א. לפי הסכם הממון שעליו חתמו הצדדים אשר הינו בעל תוקף חוקי ומחייב, בהיעדר יכולת הוכחה למקור הזכות, הרי שהרישום הוא שיקבע את הבעלות. יחד עם זאת, במצב שבו ניתן להוכיח את מקור הזכות בדירת המגורים, הרי שהרישום לא יהווה אינדיקציה להקניית זכויות אלא מקור הזכות שהוא הכספים של האיש.

ב. הדירה (אשר נרכשה בסך של כ-8.5 מיליון ₪), נרכשה במימון בלעדי של איש ומכספים השייכים לו, ולכן דירת המגורים שייכת, במלואה, לאיש, בניגוד לרישום.

73. להלן עיקר טענות האישה:

א. הדירה נרכשה ונרשמה בחלקים שווים על שם הצדדים, ומשכך הרישום מעיד על חלוקת הזכויות בפועל.

ב. האיש הוא איש עסקים, בעל תארים והשכלה גבוהה, המנהל מאות עובדים ברחבי העולם, והדירה נרכשה באמצעות עורכי דין מטעם הצדדים עוד בטרם עליית הצדדים לישראל, ולכן אין זה מתקבל על הדעת לקבל את טענת האיש כי אין כל נפקות לאופן הרישום או כי רישום הדירה בחלקים שווים על שמות הצדדים, נעשה בטעות.

ג. טענת האיש עומדת בסתירה לסעיף 4 להסכם הממון, שם נקבע בין הצדדים כי: **"נכסי דלא-ניידי ונכסים כספים מסחריים ייחשבו כשייכים לבן/בת הזוג על שמו/ה נעשתה הרכישה, ולשניהם אם נעשתה הרכישה על שם שניהם"**.

דין:

74. אין חולק כי בשעת נישואיהם, התגוררו הצדדים בצרפת וזה היה מקום מושבם. עוד אין חולק כי הצדדים חתמו על הסכם ממון עובר לנישואיהם. סעיף 15 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התש"ל"ג – 1973 (להלן: חוק יחסי ממון), קובע כדלהלן: **"על יחסי הממון בין בני זוג יחול חוק מושבם בשעת עריכת הנישואין, אולם רשאים הם בהסכם לקבוע ולשנות יחסים אלה בהתאם לחוק מושבם בשעת עשיית ההסכם"**.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 הדין הינו מן המפורסמות שאינו מצריך ראייה, אולם לא כך ביחס לדין הזר. הדין הזר, מחייב
2 הבאת ראייה על ידי הטוען להחלתו של הדין הזר (ר' ע"א 406/62 סלים ששון זילכה נ' נעים
3 יוסף, פ"ד יז 904 (1963)). לפיכך, הוצגו מטעם הצדדים חוות דעת מומחים לדין הזר. שתי חוות
4 דעת מומחים מטעם האיש: חו"ד עו"ד תאופיק אבו-נסאר, וחו"ד עו"ד קרין קלוו גולד, וחוות
5 דעת מומחית מטעם האישה, ד"ר דבורה אביטבול (האחת מיום 20.9.15 והשנייה מיום
6 11.1.16). ברי, כי אין מחלוקת בין הצדדים כי על הסכם הממון חולש הדין הצרפתי.
7
8 76. עיון בתרגום להסכם הממון אשר צורף כנספח 11 לסיכומי האישה, מעלה כי בני הזוג אמצו
9 כבסיס לאיחודם את משטר הפרדה הרכושית, כפי שנקבע בסעיפים 1536 עד 1543 לקודקס
10 האזרחי הצרפתי (ר' עמ' 2 להסכם).
11
12 77. בפרק שכותרתו "הפרדה רכושית" בהסכם הממון, נקבע כדלהלן: "כל אחד מהם ישמור על
13 הבעלות, הניהול, הנאת השימוש והשימוש החופשי בנכסים, ניידים ודלא-ניידים, שעשויים
14 להיות שייכים לו כעת או שיהיו שייכים לו בעתיד מכל סיבה שהיא".
15
16 78. בפרק "ראיות וחזקות בעלות" בהסכם הממון, נקבע כי: "הנדל"ן והעסק ייחשבו כשייכים לבן
17 הזוג שבשמו התבצעה הרכישה, ולשניהם אם הרכישה התבצעה בשם שני בני הזוג... בעת
18 פירוק הנישואין ייקחו בני הזוג... את כל החפצים שיוכלו להוכיח את בעלותם עליהם
19 באמצעות תעודה, שימוש, סימן או חשבונית. כל חפץ אשר לגביו לא ניתן יהיה להוכיח אף
20 זכות בעלות ייחשב על פי חוק כשייך לכל אחד מבני הזוג בחלוקה שווה בבעלות משותפת".
21
22 79. תמונת המשטר הרכושי החל בעניינם של הצדדים, לא תהא שלמה מבלי להביא את התרגום
23 לסעיף 1538 לקודקס האזרחי הצרפתי, שאומץ על ידי הצדדים בהסכם הממון, ואשר הובא
24 בחו"ד עו"ד אבו-נסאר מטעם האיש, ושלפיו: "כל אחד מבני הזוג, יכול להוכיח בכל דרך,
25 שהבעלות הבלעדית על נכס מסויים שייכת לו, אם זה כלפי בן זוגו, או כלפי צדדים שלישיים".
26
27 80. מן הפשט ניתן להסיק מהוראות הסכם הממון כי במועד פרידת בני הזוג, כל אחד מהם זכאי
28 לקבל את החפצים שיוכלו להוכיח את בעלותם, בדגש על בעלות, ולא על מקור המימון לאותם
29 חפצים וכך טוענת האישה. חרף זאת, ובהתאם לסעיף 1538 לקודקס הצרפתי שעליו מסתמך
30 האיש, מאחר והמקור לכספים שבחשבון המשותף ולכספים אשר מהם מומנה רכישת הדירה
31 הם בכספים השייכים לאיש באופן בלעדי, ולא לאישה, הרי שהחשבון המשותף והדירה שייכים
32 לאיש, במלואם ואין כל נפקות לרישום. זוהי תמצית המחלוקת בין הצדדים.
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 81. לאחר עיון בחוות הדעת מאת המומחים, ולאחר ששמעתי את הצדדים ונחשפתי לכל טענותיהם,
2 מצאתי לקבל את עמדת האשה ולדחות את עמדת האיש ביחס לפרשנות נכונה של הסכם הממון
3 והחלת הדין הצרפתי על הוראותיו, ואנמק.
4
- 5 82. על פי חוות דעת ד"ר אביטבול מטעם האישה, ובהתאם לאמור בפרק 'ראיות וחזקות בעלות
6 בהסכם הממון', הרי ש: "... כל נכס שנרכש על שם בני הזוג נחשב כשייך בחלקים שווים לשני
7 בני הזוג" (רי' עמ' 5 לחוות הדעת). עוד ובנוסף קבעה המומחית הנ"ל, כי: "... השקעות במהלך
8 חיי הנישואין ע"י אחד מבני הזוג, בנכסים הרשומים על שם שניהם בחלקים שווים לא
9 יכולים לשמש בסיס לתביעה לבעלות מלאה על אותו נכס, והוא יהיה שייך לכל אחד מבני
10 הזוג ביחס של 50% לכל אחד מהם" (רי' עמ' 6 לחוות הדעת).
11
- 12 המומחית הציגה פסיקה מבית המשפט העליון הצרפתי התומכת במסקנתה שלעיל, ולפיה די
13 בשטר הבעלות כדי לקבוע את הבעלות על נכס.
14
- 15 83. חרף חוות דעת עו"ד קלוו מטעם האיש, בסעיף 1538 לקודקס הצרפתי שיש בה כדי לתמוך
16 בטענתו של האיש לבעלות בלעדית בחשבון המשותף ואיש זולתו, מאחר "שהוכח כי הכספים
17 שבחשבון המשותף הופקדו ע"י צד אחד בלבד, אותו צד זכאי ליתרה שבחשבון ביום סגירתו"
18 (רי' עמ' 9 לחוות הדעת), לא מצאתי לקבלה.
19
- 20 לשיטת עו"ד קלוו, הדין הצרפתי תומך בטענתו של האיש לבעלות בלעדית בדירת המגורים
21 מאחר ו"בעת פרוק משטר הנישואין תעמוד לבן הזוג שממן את רכישת הנכס הרשום כמשותף,
22 תביעת חוב כנגד בן הזוג השני, אם יוכח כי בן הזוג התובע, אכן מימן את מלוא או חלקו של
23 נכס מקרקעין רשום ע"ש שני בני הזוג" (רי' עמ' 7 לחוות הדעת והפסיקה שאוזכרה שם).
24
- 25 האמנם?
26
- 27 84. עיקר המחלוקת בין הצדדים, נסובה סביב פרשנותו של סעיף 1538 הנ"ל, אשר לשיטת האיש
28 קובע כי הכספים שהועברו לרכישת הדירה ממקורותיו, שייכים אך ורק לו במלואם. מנגד,
29 טענת האשה כי הצדדים יכולים להסכים אחרת וההסכמה המאוחרת, כפי שנעשתה, היא
30 שקובעת את גבולות הבעלות בהתאם לדין הצרפתי.
31
- 32 85. במתח שבין שתי הפרשנויות דלעיל, אציין כי בחוות הדעת עו"ד קלוו, הובא תרגום לאנגלית של
33 משרד החוץ הצרפתי לסעיף 1538 בקודקס הצרפתי, אשר רק חלקו שבמחלוקת יובא להלן
34 (הדגשה לא במקור):

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 "...The presumptions of ownership established in ante-nuptial agreement are
2 effective with respect to third parties, as well as in relation between spouses,
3 unless otherwise **agreed**..."
4
- 5 86. הינה כי כן, וחרף כי פרשנות המילה 'agreed' משמעותה בהקשר הנדון 'מוסכם', לשיטתה של
6 עו"ד קלוו יש לקרוא את המשפט דלעיל, בתרגומו לעברית כך (עמ' 6 לחו"ד, הדגשה לא
7 במקור):
8
- 9 **"...לחזקות הבעלות שיפורטו בהסכם יחסי ממון, נפקות כלפי צדדים שלישיים וכן על**
10 **היחסים בין שני בני הזוג, למעט אם נקבע אחרת...."**
11
- 12 87. ההבדל בין משמעות המילה 'agreed', שתרגומה הוא המילה "הוסכם", לבין משמעות המילה
13 "נקבע", הוא כזה שיכול להטות את הכף בין טענות הצדדים. משכך, אומר כבר עתה כי אינני
14 רואה בעין יפה את הניסיון לבצע התאמות בין הדין לבין הנדון, ופסק דיני ניתן על יסוד הוכחת
15 הדין הזר, ומשמעותו בנסיבות העניין.
16
- 17 88. עם כל הכבוד, אינני נדרש למומחה לשפה האנגלית על מנת לקבוע כי פרשנותה של עו"ד קלוו
18 אינה עולה בקנה אחד עם פרשנות המילה 'agreed' ומצאתי לנכון לדחות פרשנות זו מכל וכל.
19
- 20 89. אשר על כן מסקנתי היא כי בהתאם לסעיף 1538 לקודקס הצרפתי, ניתן היה להתנות על
21 הוראות הסכם הממון באמצעות הסכמות בין בני הזוג, כגון: הענקת מתנות או רישום זכויות
22 כפי שנעשה.
23
- 24 90. מסקנתי שלעיל מתיישבת אף עם הנאמר על ידי המומחית מטעם האיש בחקירתה, ולפיה אין
25 כל איסור או הגבלה בהסכם הממון, אשר מנעו מהאיש לשתף את האישה ברכוש כלשהו או
26 להעניק לה מתנה (עמ' 86 לפרוטוקול, ש' 14-11).
27
- 28 91. מכל המקובץ עולה כי מאחר ועל פי הדין הצרפתי, חרף קיומו של הסכם ממון שקובע הפרדה
29 רכושית הרי שבני זוג יכולים להעניק מתנות זה לזו, וכך אף מתיישב עם סעיף 1538 לקודקס
30 הצרפתי, הרי שזו היא נקודת המוצא לבחינת התביעה בעניין הדחיה.
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 הדירה נרכשה מכספיו של האיש ובסך של כ-8.5 מיליון ₪ ללא הלוואה המובטחת באמצעות
2 משכנתא (ר' הסכם המכר שצורף כנספח 13 לתצהיר האיש מיום 27.9.15, וכן הצהרת האישה
3 בעמ' 5 לפרוטוקול הדיון, ש' 4-3).
- 4
- 5 93. על פי חוות דעת ד"ר אביטבול מטעם האישה, ובהתאם לאמור בפרק ראיות וחזקות בעלות
6 בהסכם הממון: **"...דירתם המשותפת של בני הזוג שנרכשה ונרשמה על שם שני בני הזוג ...**
7 **שייך אפוא לכל אחד מבני הזוג בחלקים שווים ביניהם..."** (עמ' 5 לחוות הדעת). עוד ובנוסף
8 ציינה ד"ר אביטבול כי על פי הפסיקה של בית המשפט בצרפת **"...בן זוג שרכש כמעט לבדו את**
9 **בית המשפחה, לא יוכל לתבוע אותו במלואו..."** (עמ' 6 לחוות הדעת).
- 10
- 11 94. בחו"ד עו"ד קלוו מטעם האיש נאמר כי: **"הגישה הנ"ל מתעלמת מהכלל הקבוע בפסיקה של**
12 **ביהמ"ש העליון בצרפת לפיה, במקרה של הפרדת הרכוש בין בני הזוג, בעת פרוק משטר**
13 **הנישואין תעמוד לבן הזוג שממן את רכישת הנכס הרשום כמשותף, תביעת חוב כנגד בן הזוג**
14 **השני, אם יוכח כי בן הזוג התובע, אכן מימן את מלוא או חלקו של נכס מקרקעין רשום ע"ש**
15 **שני בני הזוג"** (עמ' 7 לחוות הדעת).
- 16
- 17 לסיכום עניין זה קובעת המומחית קלוו כי: **"[לאיש] זכות תביעה כלפי [האישה] של הסכום**
18 **ששילם במקומה ברכישת דירת המגורים בהתאם להסכם הממון והוראותיו של הקודקס**
19 **האה"צ בדבר משטר הפרדת הרכוש בין בני הזוג והשלכותיו"** (ר' עמ' 11 לחוות הדעת, ועמ' 90
20 לפרוטוקול הדיון, ש' 24-27).
- 21
- 22 95. עיון בהסכם לרכישת הדירה מיום 30.7.12 (נספח א לסיכומי האישה), מעלה כי הוא נערך בין
23 החברה הקבלנית לבין שני הצדדים, באמצעות עורכת דין מטעם הצדדים. כפועל יוצא, נרשמה
24 הדירה על שם הצדדים בחלקים שווים בפנקס רישום המקרקעין (נספח ב לסיכומי האישה).
- 25
- 26 96. אף מדברי האיש עצמו עולה כי רישום הדירה על שם הצדדים נעשה בהתאם לרצון הצדדים,
27 ובהתאם להסכמות שהיו ביניהם נכון למועד שבו נרכשה ונרשמה הבעלות בדירה, וכך השיב
28 האיש בחקירתו:
- 29
- 30 **"ש: כשרכשת את הדירה ורשמתם חצי על שם [האשה], אמרת [לאשה] שהדירה לא**
31 **שלה?**
- 32 **ת: לא אמרתי, אבל בצרפת זו מסורת שהשם של שני בני הזוג מופיע בטאבו..."**
- 33 ...
- 34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

101. התוצאה שאליה הגעתי ביחס לדירת המגורים, תואמת אף את דברי המומחית מטעם האיש, עו"ד קלוו שלפיהם במצב שבו טוען האיש כי הוא זה שממן את רכישת הדירה במלואה, הרי שעומדת לו זכות תביעה לסכום שהשקיע, קרי זכות להגיש תביעה כספית לכל דבר ועניין. בענייני לא הוגשה התביעה בעניין הדירה כתביעה כספית אלא כתביעה לסעד הצהרתי וגם בשל כך דין התביעה להידחות.

102. לאור כל האמור, הריני לדחות את תביעתו של האיש בקשר עם הדירה ולהותיר את הרישום ביחס לדירת המגורים, על כנו.

ה – סיכום של דברים:

103. אשר על כן, הריני להורות כדלהלן:

א. הנתבע ישלם לתובעת למזונותיה סך של 10,000 ₪ לחודש ממועד הגשת התביעה (5.3.15) ובכל 5 לכל חודש לאחרי ועד למועד סידור הגט (4.4.16).

ב. הנתבע ישלם למזונות הילדים סך של 30,000 ₪ מדי חודש (10,000 ₪ עבור כל ילד, ולהלן: דמי המזונות) וזאת ממועד הגשת התביעה (5.3.15) ובכל 5 לכל חודש לאחרי ועד הגיע הילד לגיל 18 שנים או עד לסיום י"ב כתות (לפי המאוחר) וממועד זה ועד הגיעו לגיל 21 או עד לסיום שירות החובה בצה"ל (לפי המאוחר) יעמוד חיובו של האב על שליש מהאמור.

ג. כמו כן, יישא הנתבע ב 80% מהוצאות רפואיות, בהתאם לאישור בכתב או קבלות שיוצגו על ידי התובעת. ככל שלא תהא הסכמה בין הצדדים יכריע בעניין הגורם המקצועי הרלוונטי (רופא משפחה וכיוצ"ב).

ד. דמי המזונות (לרבות מזונות האשה) צמודים למדד חודש ינואר 2015, אשר פורסם ביום 15.2.15.

ה. פיגור בתשלום דמי המזונות יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ו. קצבת הילדים המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האישה ותיווסף על דמי המזונות החודשיים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 10521-03-15; תמ"ש 28374-03-15; תמ"ש 12642-05-15; תמ"ש 39708-06-15
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 ז. סכומים ששילם האיש לידי האישה על חשבון המזונות ממועד הגשת התביעה ועד מועד
2 פסק הדין ינוכו מדמי המזונות האמורים לעיל.
3
4 ח. התביעה האיש להשבת כספים – נדחית.
5
6 ט. תביעת האיש להצהיר כי דירת המגורים שייכת לו באופן בלעדי – נדחית.
7
8 י. תביעת האישה לקבלת רכוש – נדחית.
9
10 יא. בנסיבות העניין ולנוכח העובדה כי מצאתי לכון לדחות שתי תביעות האיש ותביעת
11 האישה ולקבל באופן חלקי את תביעת המזונות, לא אעשה צו להוצאות.
12
13 יב. בברכת גמר חתימה טובה.
14
15 יג. ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
16
17
18 ניתן היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.
19

20
21 יהורם שקד, שופט
22